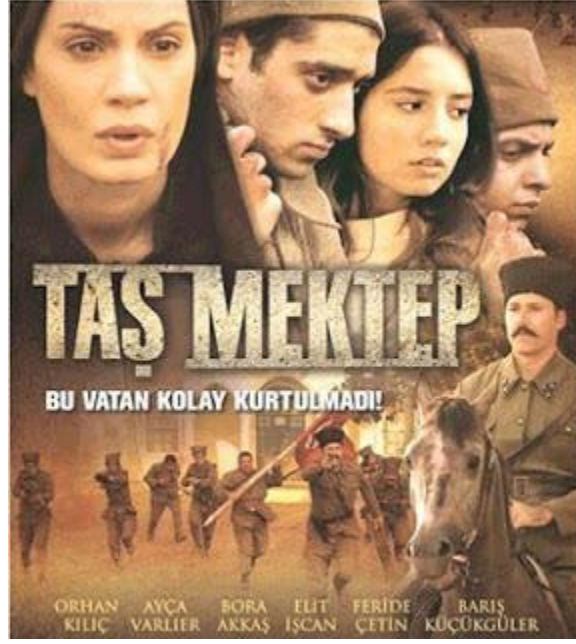

TAŞ MEKTEP

1921 yılında Kayseri Lisesi'nin son sınıfında okuyan 63 öğrenci Sakarya Savaşında şehit olduğu için, okul 1920-1921 döneminde mezun veremez. Taş Mektep, bu kahramanlığın hikayesini anlatan bir film...

Filmin vizyona girdiği hafta Kayseri'deydim... Filmin vizyona girişinin üçüncü günü 11.30 matinesine bilet aldım... Saat 11.20'de salona girdiğimde 350 kişilik salonda, en arkalarda oturan genç bir çift vardı yalnızca... Yerime oturdum... Şaşkındım... Film Kayseri'de geçen bir kahramanlık destanını anlatıyordu... Tanıtım iyi yapılmıştı... Filmin Kayseri'de yapılan galasına mahalli medya çok geniş yer vermişti... Yer bulamam endişesi ile geldiğim sinema salonunda yalnızca 3 kişiydik... Saat 11.30 oldu, yine gelen giden yok... Makinist salona bir göz attı, herhalde, gelen olur umuduyla filmi zamanında başlatmadı... Başka gelen giden olmayınca film 11.45'de başladı...

Film, Yunan ordusunun topraklarımızı işgalini, Bursa'da Eskişehir'de yaptıkları zulümü anlatan sahnelerle başlıyor...

Ve Taş Mektep, öğrencilerinin işgale karşı tepkilerini anlatan sahnelerle devam ediyor...

Film başladıktan yaklaşık beş dakika sonra ağlamaya başladım... Hiç mübalağa etmiyorum, filmin son sahnesine kadar gözyaşlarımı tutamadım... Bazı sahnelerde ise, salon boş olduğu için kendimi bıraktım, hıçkırığa hıçkırığa ağladım...

Aslında çok gözü yaşlı bir insan değilim. Son olarak “Babam ve Oğlum” filminde ağladığımı hatırlıyorum... “Babam ve Oğlum” bir 12 Eylül filmiydi... O dönemi yaşamış herkes gibi kendimden bir şeyler buldum O filmde... Hatta bazı bölümleri sanki ailemin hayat hikâyesiydi... Üstüne üstlük, babamı kaybettikten birkaç ay sonra izlemiştim.. Ağlamam normaldi...

Taş Mektep’i izlerken neden bu kadar çok ağladım? Senaryo mu çok çarpıcıydı? Yaşlandığımın mı bir belirtisiydi? Film, günümüzde yaşadığımız olumsuzluklara tepki verememenin çaresizliğini mi tetiklemişti? 1914-1922 yılları arasında süren savaş yıllarında kaybettiğimiz aydın kuşakların yok olmasına mıydı gözyaşlarım? O kahramanlara lâyük olamamanın çaresizliğine mi ağlamıştım? Yoksa, Kayserili hemşehrilerimin filme, daha doğrusu milli meselelere ilgisizliği mi idi ağlamamın asıl nedeni? Muhtemelen hepsinin payı vardı...

Bazı sinema eleştirmenlerinin “Şoven bir film” iddiasının aksine, filmde olaylara çok objektif yaklaşmış... Kuvvayı Milliyeden yana olan Türkler de, savaştan nemalanmak isteyen işbirlikçi Türkler de; vatanseverler de, asker kaçakları da; gayrimüslimlerden düşman tarafında yer alanlar da Milli Mücadele’ye destek verenler de anlatılmış...

Taş Mektep, birkaç kahramana odaklanmak yerine bu milletin geleceği için çocuk yaşta ölümü göze alan gizli kalmış kahramanları, onların aşklarını, umutlarını, ilişkilerini ve yaşadıkları çevreyi konu almış... Ve bu yaklaşım çok da iyi olmuş...

Filmde Telgraf Memurlarının kuvvâ-yı milliyeden yana tavırlarına, görev aşklarına, istiklal savaşına katkılarına da temas edilmiş. Filmin en güçlü karakterlerinden birisi, Kayseri Telgraf Memuru... Telgraf memurunun, oğlunun asker kaçağı olduğunu öğrendiği andaki duygu selini, O rolü oynayan Atsız Karaduman seyirciye o kadar güzel aktarıyor ki... Sadece o sahneyi izlemek için bile filme gidilir...

İstiklal Savaşı sırasında, kişisel çıkarları için düşmanla işbirliği eden çok işbirlikçi, hain çıkmıştır ... Filmde de böyle bir işbirlikçi portresine yer verilmiş; Mal Müdürü Tarık Nuri... Tarık Nuri, Yunanlılarla işbirliği halindeki yerli Rumlara para karşılığı bilgi aktaran bir hain... Ama O işbirlikçinin oğlu da, Sakarya savaşına katılıyor ve arkadaşlarıyla birlikte şehit oluyor... Askere giderken babasına yazdığı mektupla, O'na nedamet gözyaşları döktürebiliyor...

Filmde, İstiklal Savaşımızda çok rastlanılan bir olaya “Asker Kaçağı” olgusuna da farklı bir bakış açısıyla yaklaşılmış... Asker kaçaklığı, genel kabullerin aksine ülkeyi sevmemek olarak nitelendirilmemiş... Yıllarca cephede savaşan, yaralanan, çocuk ve aile özlemi yaşayan, bu nedenlerle firar eden askerlerin, gerektiğinde zulme isyan edebildiğini, ailesi, onuru ve ülkesi için canını verebildiğini gözler önüne sermiş...

Film insanı sarıyor. Yunan Ordusunun Bursa'nın işgalini gösterildiği ilk sahneden, okul müdiresi Güzide Hanım yeni

ders yılında öğrencilere hitap ederken sarfettiği “Kayseri Lisesi, 63 öğrencisi Sakarya Savaşı’nda şehit düştüğünden, bu sene mezun verememiştir...”cümlesiyle biten son sahneye kadar izleyicinin dikkati dağılmıyor...

Filmin senaryosu mükemmele yakın. Ancak bazı mesajlar vermek adına yapılan zorlamalar senaryoyu zedelemiş... Görsellik, oyunculuk, sahne geçişleri, film müziği gibi konularda filme başarılı demek zor... Hele bazı teknik hatalar var ki, olmaması gereken cinsten(*)...

Tüm eksikliklerine rağmen, filmi izlerken, Kayseri Lisesi mezunu olmanın kıvancı yanında o yiğitlere lâayık olamamanın üzüntüsünü iliklerime kadar hissettim...

Emeği geçenlere teşekkürler...

*Bu eksiklikleri başka bir yazımda değerlendirmeye çalışacağım...

22nd February 2013, [FAZLI KÖKSAL](#) tarafından yayınlandı

Yorumları görüntüle

1.

Anonymous [22 Şubat 2013 14:01](#)

Fazlı B. çarpıcı bir yazı olmuş, teşekkürler. Ah bu günün Kayserilisi de o günleri unutmamış olsa.

[Yanıtla](#)

2.

Anonymous [1 Mart 2013 20:51](#)

sessiz sedasız mütevazı bir bütçe ile çekilmiş, reklam ve tanıtıma gerek olmaksızın izleyicisine sunulan, bu türde izlediğim son film olan ve neredeyse tamamı bilgisayar efektlerinden oluşan Çanakkale 1915'den çok daha gerçekçi, daha güzel, daha film gibi bir film SEVKAN KÖKSAL

[Yanıtla](#)

3.

Anonymous [1 Mart 2013 20:56](#)

Sayın başkanım tabii ki hepsinin payı aynı oranda var. Ve bugün bu erdemde donatılmış insan bulmayı, öyle davranan bir dünyayı / Türkiye'yi göremediğimiz için; insanlığa ağlıyoruz. Sevgiler...
Abdullah GÜNDÜZ

[Yanıtla](#)

4.

Anonymous [3 Mart 2013 12:16](#)

Fazlı Bey, Filme giden bir dostumun verdiği bilgiye göre, bu arada Mustafa Kemal'e "silik bir görüntü vermek" için hayli gayret edilmiş; İslami tesettür reklamı da eksik kalmamış.

Eskiden de kadınlar kafalarını gelenek ve edep dahilinde örterlerdi ama, son 30 senenin icadı olan tek kıl bile göstermeyen yahudi "bone" si yoktu ! æ
D.Ali ERCAN

[Yanıtla](#)

[Yanıtlar](#)

1.

FAZLI KÖKSAL [3 Mart 2013 12:23](#)

Ali Bey;
Filme ait eleştirilerimi yeni yazımda belirttim... Filmdeki en önemli eksiklik, sizin de belirttiğiniz gibi

Atatürk'e silik bir görüntü verilmesi... O konuda silik görüntü vermek için gayret mi gösterilmiş, becerilememiş mi? Kesin bir şey söylemek zor... Bence becerilememe ihtimali daha ağır basıyor... Ancak, filmde başörtüsü ile uygulama o zamanın realitelerine uygun... Filmin kahramanlarından okul müdürü, kalabalık arasında, başını Halide Edip gibi, Latife Hanım gibi örtüyor... Hatta bazan, erkeklerin yanına başı açık çıkıyor. Filmde bu konuda bir bağnazlık yok... Ama başörtü konusunda toplumumuzda iki yönlü bir bağnazlık var...

[Yanıtla](#)

5.

Anonymous [6 Mart 2013 10:02](#)

ŞU CÜMLEN BANA ÇOK KOYDU Fazlı bey:
"Yoksa, Kayserili hemşehrilerimin filme, daha doğrusu milli meselelere ilgisizliği mi idi ağlamamın asıl nedeni?"
Keşke haklı olmasaydın!!!
Hasan Sami BOLAK

[Yanıtla](#)

6.

Burhan Akar [4 Mart 2015 11:00](#)

Mükemmel yorumlarınız ışığında bu akşam inşallah izleyeceğim başkanım saygılarımla

